

5) Απαγορεύει η ερμηνεία του ευρωπαϊκού πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου να εξαρτά εθνική διάταξη την αξίωση (αναδρομικής) πληρωμής ή αποζημίωσης από τη διεκδικησή της εκ μέρους των υπαλλήλων σε εύθετο χρόνο;

6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα 1 έως 3: προκύπτει από την ερμηνεία του ευρωπαϊκού πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου ότι μεταβατικός νόμος με τον οποίο οι προϋπάρχοντες δημόσιοι υπάλληλοι κατατάσσονται σε κλιμάκιο του νέου συστήματος μόνο βάσει του ποσού του βασικού τους μισθού τον οποίο λαμβάνουν σύμφωνα με το παλιό (εισάγον διακρίσεις) δικαιο περί μισθών κατά την κρίσιμη για τη μεταβατική περίοδο ημερομηνία, και σύμφωνα με τον οποίο η περαιτέρω εξέλιξη σε ανώτερα κλιμάκια κατόπιν υπολογίζεται, ανεξάρτητα από τον απόλυτο χρόνο εμπειρίας του υπαλλήλου, μόνο βάσει των περιόδων της επιπροσθέτως αποκτηθείσας εμπειρίας από της ενάρξεως ισχύος του μεταβατικού νόμου, συνιστά –μέχρι την εκάστοτε επίτευξη του ανωτάτου μισθολογικού κλιμακίου– διαιώνιση της υφισταμένης διακρίσεως λόγω ηλικίας;

7) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως και στο ερώτημα 6: εμποδίζει η ερμηνεία του ευρωπαϊκού πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου τη δικαιολόγηση αυτής της απειριορίστως συνεχιζόμενης άνισης μεταχειρίσεως λόγω του επιδιωκόμενου από τον νομοθέτη σκοπού να μη προστατεύεται με τον μεταβατικό νόμο (μόνο) το μέχρι την κρίσιμη για την μετάβαση ημερομηνία υφιστάμενο κεκτημένο, αλλά (και) η προσδοκία του κατά το παλιό δικαιο περί μισθοδοσίας βιοτικού εισοδήματος που προβλέπεται ότι θα παρέχεται στον εκάστοτε βαθμό;

Μπορεί να δικαιολογηθεί η συνεχιζόμενη δυσμενής διάκριση των προϋπαρχόντων υπαλλήλων λόγω του ότι η εναλλακτική ρύθμιση (ατομική κατάταξη και των προϋπαρχόντων υπαλλήλων ανάλογα με τις περιόδους εμπειρίας) θα συνδεόταν με αυξημένες διοικητικές δαπάνες;

8) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 7 όσον αφορά τη δικαιολόγηση: επιτρέπει η ερμηνεία του ευρωπαϊκού πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου, ενόσω δεν εφαρμόζεται και για τους προϋπάρχοντες υπαλλήλους δικαιο περί μισθοδοσίας μη εισάγον διακρίσεις, άλλο έννομο αποτέλεσμα από αυτό της αναδρομικής και συνεχούς μισθοδοτήσεως των προϋπαρχόντων υπαλλήλων σύμφωνα με το ανώτατο μισθολογικό κλιμάκιο του βαθμού τους;

Προκύπτει η έννομη συνέπεια της παραβιάσεως της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων από το ίδιο το ευρωπαϊκό πρωτογενές και/ή παράγωγο δικαιο, εν προκειμένω, ειδικότερα, από την οδηγία 2000/78/ΕΚ, ή απορρέει η αξίωση μόνον από την κατά το δικαιο της Ενώσεως ευθύνη του κράτους, συμφώνως προς την άποψη ότι διατάξεις του ευρωπαϊκού δικαίου έχουν μεταφερθεί ελλιπώς στο εθνικό δικαιο;

(¹) Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Verwaltungsgericht Berlin* (Γερμανία) στις 8 Νοεμβρίου 2012 — *Gerd Schini κατά Land Berlin*

(Υπόθεση C-506/12)

(2013/C 26/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Gerd Schini

Καθού: Land Berlin

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το Ευρωπαϊκό πρωτογενές και/ή παράγωγο δικαιο, εν προκειμένω, ειδικότερα, η οδηγία 2000/78/ΕΚ (¹), την έννοια γενικής απαγορεύσεως αδικαιολόγητης δυσμενούς διακρίσεως λόγω ηλικίας, ώστε να περιλαμβάνει επίσης εθνικούς κανόνες περί της μισθοδοσίας των δημοσίων υπαλλήλων ομόσπονδου κράτους;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: προκύπτει από την ερμηνεία του εν λόγω ευρωπαϊκού πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου ότι εθνική ρύθμιση, κατά την οποία το ύψος του βασικού μισθού υπαλλήλου κατά τη σύναψη της υπαλληλικής σχέσεως εξαρτάται ουσιαστικά από την ηλικία του και αυξάνει στη συνέχεια κυρίως σε συνάρτηση με τη διάρκεια της υπαλληλικής σχέσεως, συνιστά άμεση ή έμμεση δυσμενή διάκριση λόγω ηλικίας;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως και στο δεύτερο ερώτημα: απαγορεύει η ερμηνεία του εν λόγω πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου να δικαιολογείται αυτή η εθνική διάταξη λόγω της επιδιωκόμενης από τον νομοθέτη επιβραβεύσεως της επαγγελματικής πείρας;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως και στο τρίτο ερώτημα: επιτρέπει η ερμηνεία του ευρωπαϊκού πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου, ενόσω δεν εφαρμόζεται δικαιο περί μισθοδοσίας μη εισάγον διακρίσεις, άλλο έννομο αποτέλεσμα από αυτό της αναδρομικής αμοιβής αυτών που έχουν υποστεί δυσμενή διάκριση σύμφωνα με το ανώτατο μισθολογικό κλιμάκιο του βαθμού τους;

Προκύπτει η έννομη συνέπεια της παραβιάσεως της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων από το ίδιο το ευρωπαϊκό πρωτογενές και/ή παράγωγο δικαιο, εν προκειμένω, ειδικότερα, από την οδηγία 2000/78/ΕΚ, ή απορρέει η αξίωση μόνον από την κατά το δικαιο της Ενώσεως ευθύνη του κράτους, συμφώνως προς την άποψη ότι διατάξεις του ευρωπαϊκού δικαίου έχουν μεταφερθεί ελλιπώς στο εθνικό δικαιο;

- 5) Απαγορεύει η ερμηνεία του ευρωπαϊκού πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου να εξαρτά εθνική διάταξη την αξίωση (αναδρομικής) πληρωμής ή αποζημίωσης από τη διεκδικησή της εκ μέρους των υπαλλήλων σε εύθετο χρόνο;

(¹) Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 8 Νοεμβρίου 2012 — Jessy Saint Prix κατά Secretary of State for Work and Pensions

(Υπόθεση C-507/12)

(2013/C 26/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Jessy Saint Prix

Αναερσίβλητος: Secretary of State for Work and Pensions

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το παρεχόμενο σε κάθε «μισθωτό», βάσει του άρθρου 7 της οδηγίας περί ιθαγένειας (¹), δικαίωμα διαμονής την έννοια ότι ισχύει μόνο για όσους (i) τελούν σε υφιστάμενη σχέση εργασίας, (ii) (τουλάχιστον σε ορισμένες περιπτώσεις) αναζητούν εργασία, ή (iii) καλύπτονται από τις περιπτώσεις του άρθρου 7, παράγραφος 3, ή έχει το εν λόγω άρθρο την έννοια ότι δεν αποκλείεται η αναγνώριση ως δικαιούχων και άλλων προσώπων που παραμένουν «μισθωτοί» υπό την έννοια αυτή;
- 2) (i) Εάν ισχύει η δεύτερη περίπτωση, παρέχεται το εν λόγω δικαίωμα και σε γυναίκα η οποία έπαυσε ευλόγως να εργάζεται ή να αναζητεί εργασία, λόγω φυσικών περιορισμών συνδεδεμένων με την προχωρημένη εγκυμοσύνη της (και τον επακόλουθο τοκετό);
- (ii) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, δικαιούται η γυναίκα αυτή να επωφεληθεί από την εθνική ρύθμιση που ορίζει τότε είναι εύλογη η παύση της εργασίας ή της αναζήτησεως εργασίας;

(¹) Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Central Administrativo Norte (Πορτογαλία) στις 12 Νοεμβρίου 2012 — Joaquim Fernando Macedo Maia κ.λπ. κατά Fundo de Garantia Salarial, IP

(Υπόθεση C-511/12)

(2013/C 26/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Central Administrativo Norte

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Joaquim Fernando Macedo Maia, António Pereira Teixeira, António Joaquim Moreira David, Joaquim Albino Moreira David

Εφεσίβλητο: Fundo de Garantia Salarial, IP

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το δίκαιο της Ένωσης, στο συγκεκριμένο πλαίσιο της εγγύησης των μισθολογικών απαιτήσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, και ειδικότερα τα άρθρα 4 και 10 της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ (¹), την έννοια ότι αντικείται προς αυτό διάταξη του εθνικού δικαίου που εγγυάται μόνον τις απαιτήσεις που γεννήθηκαν εντός του εξαμήνου που προηγείται της ασκήσεως αγωγής για την κήρυξη αφερεγγυότητας του εργοδότη τους, έστω και αν οι εργαζόμενοι έχουν αναγάγει τον εν λόγω εργοδότη τους ενώπιον του δικαστηρίου εργατικών διαφορών με αίτημα τον προσδιορισμό, με δικαστική απόφαση, του ύψους της οφειλής και την εισπραξή της κατά τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτελέσεως;

(¹) Οδηγία 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/004, σ. 35)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 13 Νοεμβρίου 2012 — Octapharma France κατά Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM), Ministère des affaires sociales et de la santé

(Υπόθεση C-512/12)

(2013/C 26/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Octapharma France

Καθών: Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM), Ministère des affaires sociales et de la santé